

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně předkládá jeden žalobní důvod.

1) První žalobní důvod, kterým tvrdí, že žalovaná porušila článek 2 a čl. 30 odst. 3 směrnice 2004/18/ES, jelikož:

- informace relevantní pro podání nabídky nebyla poskytnuta všem účastníkům veřejného výběrového řízení stejným způsobem a ve stejné kvalitě;
- úspěšnému účastníkovi řízení byly poskytnuty informace diskriminačním způsobem, což jej zvýhodnilo, neboť mohl opravit svoji nabídku a

zadávací řízení bylo vedeno takovým způsobem, že žalovaná ovlivnila výsledek řízení tím, že si vyžádala dodatečné informace nebo vyjasnění pouze od některých účastníků, čímž porušila zásadu zákazu diskriminace a transparentnosti.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. 2004 L 134, s. 114).

Žaloba podaná dne 26. července 2011 — Symfiliosi v. FRA

(Věc T-397/11)

(2011/C 282/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Symfiliosi (Nikósie, Kyperská republika) (zástupce: L. Christodoulou, advokát)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí Agentury Evropské unie pro základní práva ze dne 23. května 2011 o zadání první rámcové zakázky ve výběrovém řízení F/SE/10/03 — Lot 12 Kypr společnosti First Elements a druhé rámcové zakázky společnosti Symfiliosi;

— uložit Agentuře Evropské unie pro základní práva náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden hlavní žalobní důvod, v němž tvrdí, že agentura své rozhodnutí neodůvodnila.

Dále zpochybňuje hodnocení nabídek ve výběrovém řízení a tvrdí, že bylo svévolné, nepřiměřené a protiprávní.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Banco Santander a Santusa v. Komise

(Věc T-399/11)

(2011/C 282/71)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banco Santander, SA (Santander, Španělsko), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro a R. Calvo Salinero, advokáti, M. Muñoz de Juan, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil za přípustné žalobní důvody směřující ke zrušení žaloby a vyhověl jim a v důsledku toho zrušil čl. 1 odst. 1 rozhodnutí, který kvalifikuje čl. 12 odst. 5 TRLIS jako státní podporu;

— zrušil čl. 1 odst. 1 v rozsahu, v němž stanoví, že čl. 12 odst. 5 TRLIS obsahuje prvky státní podpory, když se uplatňuje na nabytí většinových podílů;

— podpůrně zrušil článek 4 v rozsahu, v němž uplatňuje příkaz k navrácení podpory poskytnuté na operace provedené předtím, než bylo rozhodnutí, které je předmětem této žaloby, zveřejněno v konečném znění v Úředním věstníku (Úř. věst. 21.5.2011);

— podpůrně zrušil čl. 1 odst. 1 a v důsledku toho článek 4 v rozsahu, v němž odkazuje na operace provedené v Mexiku, Spojených státech nebo Brazílii a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise K(2010) 9566 ze dne 12. ledna 2011 o daňových odpisech finančního goodwillu vzniklého nabytím podílu v zahraničních podnicích.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolávájí tři žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení při analýze pojmu selektivnosti a kvalifikaci dotčeného opatření jako státní podpora.

— Žalobkyně mají za to, že Komise neprokázala, že analyzované daňové opatření zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jak vyžaduje čl. 107 odst. 1 SFEU. Komise se omezuje pouze na předpoklad, že opatření je selektivní pouze z důvodu, že se uplatňuje na nabytí podílů v zahraničních společnostech (v tomto případě ve třetích zemích, které nejsou členy EU) a nikoliv ve vnitrostátních společnostech. Žalobkyně se domnívají, že uvedená úvaha je nesprávná. Skutečnost, že předpokladem použití analyzovaného opatření, stejně jako jakéhokoliv jiného daňového předpisu, je splnění stanovených objektivních požadavků, nezpůsobuje, že toto opatření je selektivní *de iure* nebo *de facto*. Španělsko předložilo údaje, které prokazují, že se jedná o obecné opatření *de iure* a *de facto* přístupné všem podnikům, které podléhají španělské dani z příjmů právnických osob bez ohledu na jejich velikost, povahu, odvětví nebo původ.

— Zadruhé, *prima facie* rozdílné zacházení stanovené v čl. 12 odst. 5 TRLIS, které ani zdaleka nepředstavuje selektivní zvýhodnění, slouží k daňovému zrovnoprávnění operací nabytí akcií bez ohledu na to, zda jsou vnitrostátní nebo zahraniční. Ve třetích zemích existují závažné překážky fúzí podniků, což v praxi tyto fúze znemožňuje. Ve vnitrostátním rámci jsou naopak tyto fúze možné a za jejich účelem je uznán daňový odpis finančního goodwillu. V důsledku toho čl. 12 odst. 5 TRLIS pouze vztahuje působnost takového daňového odpisu také na nabytí podílů ve společnostech třetích zemí, což je operace, která představuje funkčně i fakticky ekvivalent vnitrostátních fúzí a jako taková je součástí struktury a logiky španělského systému.

— Komise měla nesprávně za to, že neexistují překážky v provádění fúzí s podniky třetích zemí a v důsledku toho nesprávně stanovila referenční systém nezbytný k prokázání selektivnosti a nepřijala argumenty týkající se daňové neutrality. Pochybila zvláště ve své analýze operací uskutečněných ve Spojených státech, Brazílii a Mexiku.

— Podpůrně, podle navrhovatelek by mělo být rozhodnutí zrušeno alespoň v případech, kdy je nabýván většinový podíl v podnicích třetích zemí za okolností, jež jsou podobné okolnostem fúzí, a proto jsou odůvodněny strukturou a logikou španělského systému.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení při určení příjemce opatření.

— Podpůrně, i kdyby bylo rozhodnuto, že čl. 12 odst. 5 TRLIS obsahuje prvky státních podpor, *quod non*, měla

Komise provést vyčerpávající hospodářskou analýzu k tomu, aby určila, kdo je příjemcem případné podpory. Žalobkyně mají za to, že příjemci podpory (ve formě příliš vysoké ceny za nabytí podílů) jsou prodávající podílů, a nikoliv, jak tvrdí Komise, španělské podniky, které uplatnily uvedené opatření.

3) Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení obecné právní zásady legitimního očekávání, pokud jde o stanovení časové působnosti příkazu k navrácení podpory.

— Podpůrně, i kdyby bylo rozhodnuto, že čl. 12 odst. 5 TRLIS představuje podporu, nerespektovala Komise judikaturu soudů Unie tím, že omezila časovou působnost zásady legitimního očekávání na dobu zveřejnění rozhodnutí o zahájení vyšetřování (21.12.2007), a proto požadovala navrácení podpor poskytnutých na operace uskutečněné po uvedeném datu (s výjimkou případu nabytí většinových podílů v Indii a Číně, u kterých má za to, že zásada legitimního očekávání se uplatňuje do 21.5.2011, což je datum zveřejnění konečného rozhodnutí, jelikož v těchto případech existují výslovné právní překážky mezinárodních fúzí).

— Žalobkyně tvrdí, že v souladu s praxí Komise a judikaturou zahájení vyšetřování neurčuje předem povahu opatření, a proto zahájení řízení nemůže představovat datum, kdy končí platnost zásady legitimního očekávání, ale tento konec platnosti uvedené zásady by se měl shodovat spíše s datem zveřejnění konečného rozhodnutí v Úř. věst.

— Kromě toho věcné meze, které rozhodnutí klade, pokud jde o zásadu legitimního očekávání v období od přijetí rozhodnutí o zahájení řízení a přijetí konečného rozhodnutí, nemohou být odůvodněné, neboť jsou omezeny na nabytí většinových podílů v Číně a Indii. Tato zásada legitimního očekávání by měla být podle judikatury uplatněna na všechny operace v jakémkoliv třetí zemi.

Žaloba podaná dne 29. července 2011 — Altadis v. Komise

(Věc T-400/11)

(2011/C 282/72)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Altadis, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, advokáti a M. Muñoz de Juan, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise